

Νεῖλος Δοξαπατρῆς, ἀρχιμανδρίτης τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, νοτάριος τοῦ Πατριάρχου, Πρωτοπρόεδρος τῶν Συγκέλλων καὶ Νομοφύλαξ, ἤχημαζε περὶ τὸ ἔτος 1140. διέτριψε δὲ καὶ ἐν Σικελίᾳ χρόνον τινα ἐπὶ τῆς βασιλείας Ῥογαρίου, καὶ τῇ εἰσηγήσει τούτου ἔγραψεν ἐν ἔτει 1143 Σύνταγμα περὶ τῶν πέντε πατριαρχικῶν θρόνων, ὅπερ ἐξεδόθη ἐν ἔτει 1685 ὑπὸ Στεφάνου le Moigne, *Varia sacra*. tom. I. Τὸ πόνημα τοῦτο τοῦ Δοξαπατρῆ φανερόν, ὅτι δὲν ἤρσαε τοῖς παπισταῖς, διότι ὁ συγγραφεὺς οὐ δέχεται τὴν γνώμην τῶν Λατίνων ἰσχυριζομένων ὅτι ὁ Πάπας παρὰ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου ἔχει λαβὼν τὸ πρῶτος εἶναι τῶν ἄλλων ἐπισκόπων. Ἀναφέρων τὸν εἰκοστὸν ὄγδοον κανόνα τῆς ἐν Χαλκηδόνι τετάρτης οἰκουμένης Συνόδου ἐπιφέρει: „Ὁρᾶς, ὅπως ἀπὸ τοῦ παρόντος κανόνος προφανῶς ἐλέγχονται ληροῦντες οἱ λέγοντες προτιμηθῆναι τὴν Ῥώμην διὰ τὸν ἅγιον Πέτρον; Ἴδου γὰρ προφανῶς ὁ κανὼν οὗτος τῆς ἁγίας Συνόδου φησὶ διὰ τὸ εἶναι τὴν Ῥώμην βασιλισσαν ἔχειν τὴν προτίμησιν. Μέχρι γὰρ τότε καὶ ἐπὶ πολλοῖς χρόνοις βασιλεὺς ἐκείσε ἀπὸ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως βασιλέως ἐπέμπετο. Ἐπεὶ δὲ ἐπαύθη τοῦ εἶναι βασίλισσα διὰ τὸ ὑπὸ ἀλλοφύλων αἰχμαλωτισθῆναι καὶ βαρβάρων ἐθνῶν Γοθτικῶν καὶ νῦν ὑπ' ἐκείνων κατέχεσθαι, δῆθεν ὡς ἐκπεσοῦσα τῆς βασιλείας ἐκπίπτει καὶ τῶν πρωτείων· ὡς γὰρ βασιλεύουσα ταῦτα εἶχε· καὶ ἔμεινε πρῶτος ὁ τῆς ἀληθῶς βασιλευούσης Κωνσταντινουπόλεως θρόνος, τοῦ πρώτου θρόνου παυθέντος βασιλεύειν, μάλλον δὲ καὶ ἀποσχισθέντος τῶν λοιπῶν θρόνων“.

Βασίλειος Ἀχριδηνός, πρῶτον μὲν ὑπῆρχε ἀρχιγραμματεὺς τοῦ Πατριάρχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἶτα δὲ ἐχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης(α). Ὁ ἐν ἔτει 1154

(α) Ioannis Tzetzae Epistolae p. 23. 24. edid. Pressel. Tubingae 1851.